

UCHWAŁA
KOMISJI HABILITACYJNEJ DO SPRAW POSTĘPOWANIA
DR MAŁGORZATY SIKORY-GACY
O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO
W DZIEDZINIE NAUK SPOŁECZNYCH
W DYSCYPLINIE NAUKI O POLITYCE I ADMINISTRACJI
Z DNIA 03.02.2026 ROKU

Na podstawie art. 221 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r., poz. 742 z późniejszymi zmianami) oraz na podstawie § 5 i 6 *Regulaminu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego* (stanowiącego załącznik nr 1 do Uchwały Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 117/2022/2023 z dnia 26 września 2023 r.)

Komisja habilitacyjna ds. postępowania dr Małgorzaty Sikory-Gacy na posiedzeniu przeprowadzonym w trybie zdalnym z wykorzystaniem platformy MS Teams w dniu 3 lutego 2026 roku w składzie:

1. dr. hab. Krzysztof Żarna, prof. UR – przewodniczący komisji
2. dr hab. Łukasz Jureńczyk, prof. ucz. – sekretarz komisji
3. prof. dr hab. Janusz Ruszkowski – recenzent
4. dr hab. Paulina Pospieszna, prof. UAM – recenzent
5. dr hab. Anna Jach, prof. UJ – recenzent
6. dr hab. Mariusz Sienkiewicz, prof. UMCS – recenzent
7. dr hab. Janusz Golinowski, prof. ucz. – członek komisji

stwierdza, co następuje:

§1

1. Po zapoznaniu się z czterema recenzjami (trzy z pozytywnymi konkluzjami i jedna z negatywną konkluzją) sporządzonymi w postępowaniu dr Małgorzaty Sikory-Gacy o nadanie stopnia doktora habilitowanego, dokumentacją postępowania, przeprowadzonym publicznym kolokwium habilitacyjnym dr Małgorzaty Sikory-Gacy oraz w wyniku dyskusji podczas posiedzenia Komisja uznała, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe w postaci monografii naukowej pt. *Od pomocy dla krajów rozwijających się do partnerstwa na rzecz rozwoju – analiza politologiczna problemu wraz ze studium przypadku relacji polsko-moldawskich w latach 1998-2023*, Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2025, ss. 688, ISBN 978-83-8018-705-4, stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki o polityce i administracji.
2. Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji dr Małgorzacie Sikorze-Gacy.

Wynik jawnego głosowania w sprawie podjęcia uchwały zawierającej pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Małgorzacie Sikorze-Gacy był następujący:

- na uprawnionych do głosowania 7 osób,
- obecnych było 7 osób,
- głosów za 6,
- głosów przeciw 1,
- głosów wstrzymujących się 0.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1, który stanowi jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Przewodniczącemu Rady Dziedziny Nauk Społecznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

*Przewodnicząca Komisji
ds. postępowania dr Małgorzaty Sikory-Gacy
o nadanie stopnia doktora habilitowanego*

dr hab. Krzysztof Żarna, prof. UR

**Załącznik nr 1: Uzasadnienie uchwały Komisji habilitacyjnej ds. postępowania dr
Małgorzaty Sikory-Gacy z dnia 3 lutego 2026 roku zawierającej pozytywną opinię w
sprawie nadania dr Małgorzacie Sikorze-Gacy stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji**

W postępowaniu habilitacyjnym wszczętym dnia 17 maja 2025 r. na wniosek dr Małgorzaty Sikory-Gacy przygotowane zostały cztery recenzje. Konkluzje w trzech recenzjach są pozytywne i kończą się stwierdzeniem, że osiągnięcia naukowe przedstawione przez Habilitantkę odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r., poz. 742 z późn. zm.). Jedna z recenzji jest negatywna i kończy się stwierdzeniem, że „w obecnym kształcie osiągnięcie to nie spełnia w pełni wymagań określonych w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy...”.

Komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

I. SPEŁNIENIE WYMOGÓW USTAWOWYCH, tj.

1. Posiadanie doktoratu z określonej dziedziny;
2. Osiągnięcie naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;
3. Istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej [wraz z kopiami dokumentów potwierdzającymi określone osiągnięcia, w szczególności dotyczących staży naukowych, grantów, publikacji powstałych w wyniku prowadzenia badań w więcej niż jednej jednostce naukowej], o której mowa w art. 219, ust. 3 ustawy.

II. Omówiła także: osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

W opinii sześciorga członków Komisji, zarówno osiągnięcia naukowe, jak i pozostały dorobek dr Małgorzaty Sikory-Gacy, stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o polityce i administracji, jak i dr Małgorzata Sikora-Gaca wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej. W opinii jednej członkini komisji dr Małgorzata Sikora-Gaca nie spełnia tych kryteriów. W związku z powyższym wymagana ustawowo większość członków Komisji (6 z 7) uznało, że dr Małgorzata Sikora-Gaca spełnia warunki do postawienia wniosku o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.

W trakcie posiedzenia Komisji habilitacyjnej ds. postępowania dr Małgorzaty Sikory-Gacy pozytywną opinię wyrazili następujący członkowie:

Prof. dr hab. Janusz Ruszkowski powiedział, że Habilitantka niestety nie odpowiedziała na zadane przez Niego pytania. Powiedział, że państwa mogą być bypasowane wskazując przykłady i stwierdził, że byłoby to widoczne w pracy, gdyby dr Małgorzata Sikora-Gaca, zgodnie z deklaracją, że jej analiza przebiega na trzech poziomach – globalnym, regionalnym i krajowym - naprawdę zastosowała podejście wielopoziomowego zarządzania, gdzie efekt state bypassing jest widoczny. Habilitantka podawała przykłady bypasowania w pracy, a mimo to nie odpowiedziała na to pytanie. W kwestii drugiego pytania podkreślił, że poszczególne podmioty udzielające pomocy mają różne cele i wskazał, że klasyczne teorie pomocy

rozwojowej to developmentalism, pokazujący że pomoc może uzależniać, a z drugiej strony może dyskredytować autonomię lub ją respektować. Podobną teorią jest teoria mocodawca – agent, o czym Habilitantka pisała w pracy nie używając tych terminów. Prof. Ruszkowski stwierdził, że wszystko o co pytał znajdowało się w pracy Habilitantki, stąd jest nieco rozczarowany, gdyż, jak powiedział na początku, narracja i dynamika pracy Mu się podobała, a nie podobała mi się część metodologiczna i teoretyczna. Powiedział, że jeżeli w tytule pracy jest case study, a nie ma metody case study, jeżeli w deklaracji są trzy poziomy analizy a nie ma multi-level governance, w którym mieści się bypasowanie państw, to znaczy, że coś zadeklarowano, zapominając, że są do tego instrumenty i narzędzia, żeby to zrealizować. Prof. Ruszkowski powiedział, że zadał takie pytania, żeby zweryfikować, czy jego rozczarowanie warstwą teoretyczno-metodologiczną było błędne, jednak kolokwium tego nie zmieniło. Nie zmieniło to jednak Jego konkluzji z recenzji, że ocenia zarówno monografię, jak i dorobek dr Małgorzaty Sikory-Gacy pozytywnie, mimo przypadków publikowania tych samych prac po polsku i angielsku i słabego umiędzynarodowienia. Stwierdził, że nie wie, czy te mankamenty, o których powiedział i brak odpowiedzi na dwa pytania zmieniają końcowy rezultat i że najpierw posłucha wywodów pozostałych członków Komisji. Powiedział, że generalnie Jego konkluzja jest pozytywna i chciał, żeby to kolokwium go do tej konkluzji przekonało, gdyż ówczesnie nie do końca jeszcze tak się stało, ale wyraził nadzieję, że może refleksja i uwagi innych członków Komisji to zmienią.

Konkluzja: Prof. dr hab. Janusz Ruszkowski stwierdził, że faktycznie wkładem do nauki może być praktyka, autopsja, doświadczenie jakie do nauki przeniosła Habilitantka w badaniach i monografii. Stwierdził, że to jest jej wkład do dyscypliny. Mimo że Autorka nie ma inklinacji do pewnych rzeczy, to ma determinację w przenoszeniu na papier doświadczeń z autopsji. Nie jest to przeniesienie złe, dlatego zagłosował za przyjęciem wszystkich tych faz: od monografii, jako głównego dzieła w postępowaniu awansowym, poprzez dorobek i kolokwium, które usłyszał oraz odpowiedzi na pytania, z których nie jest zadowolony per saldo. Opowiedział się za nadaniem dr Małgorzacie Sikorze-Gacy stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.

Głos „za”.

Dr hab. Anna Jach, prof. UJ powiedziała, że nie uzyskała odpowiedzi na pytanie związane z sytuacją wewnętrzną Mołdawii dotyczącą procesu autokratyzacji. Wyraziła jednak zrozumienie dla stresu i ciężkości odniesienia się do wszystkich pytań oraz dla obrabianej przez dr Sikorę-Gacę materii, co stanowiło bardzo duże wyzwanie, a problemy wystąpiły ze względu na ilość przeanalizowanego przez nią materiału badawczego. Zgodziła się z uwagami prof. Posłusznej w zakresie analizy skuteczności. Szczególnie zabrakło jej uwypuklenia w ramach studium politologicznego wątku mołdawskiego i pomocy polskiej. Wątek teoretycznego odniesienia, spojrzenia na Mołdawię z dalszej perspektywy spowodował to, że Habilitantka nie mogła w sposób bardziej czytelny zaprezentować kwestii związanych z trudnościami Mołdawii. Wg. prof. Jach projekty zostały zręcznie opracowane, ale nie widzimy oddolnych reakcji i realnych problemów, na jakie ta pomoc napotyka, w tym oligarchizacji życia, korupcji. Stwierdziła jednocześnie, że nie spotkała się jeszcze z całościowym studium pomocy kierowanej na Wschód. Prof. Jach podtrzymała pozytywną ocenę. Podkreśliła, że bardzo jej imponuje zaangażowanie praktyczne Habilitantki, to co może przekazać badaczom i społeczeństwu polskiemu jak się realizuje projekty. Traktuje to zaangażowanie jako ogromny potencjał i uważa, że mimo mankamentów, które w pracy zostały dostrzeżone, mimo że kolokwium może nie poszło w sposób doskonały, to dr Sikora-Gaca ma potencjał i przy wsparciu Komisji ma możliwość stać się doświadczonym badaczem, który może uczyć, jak powinno się podchodzić do kwestii naukowych, badawczych, analitycznych, interpretacyjnych, a także wdrożeniowych, gdzie ma ogromne doświadczenie.

Podsumowując prof. Jach powiedziała, że istnieje realna podstawa do stwierdzenia, że dr Sikora-Gaca spełnia kryteria do prowadzenia samodzielnych badań naukowych i kształcenia.

Konkluzja: Biorąc pod uwagę przedłożony do oceny dorobek, spełnienie przez dr Małgorzatę Sikorę-Gacę wszystkich kryteriów, mimo pewnych zastrzeżeń, prof. Jach w pełni poparła dalsze procedowanie celem nadania stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.

Głos „za”.

Dr hab. Mariusz Sienkiewicz, prof. UMCS stwierdził, że nie do końca jest usatysfakcjonowany odpowiedziami dr Małgorzaty Sikory-Gacy na zadane przez niego pytania. Nie zgodził się też z samymi stwierdzeniami, chociażby w kontekście organizacji pozarządowych i kosztów ich działalności. Stwierdził również, że o ile odpowiadając na pytanie Habilitantka wspomniała o potrzebach Mołdawii, ale o interesach Polski niekoniecznie. Wyraził jednak zrozumienie, że w gąszczu pytań i w stresie może pojawiać się problem, aby się do wszystkiego precyzyjnie odnieść. Odnosząc się do całokształtu monografii, dorobku i doświadczeń Habilitantki prof. Sienkiewicz podtrzymał ogólną końcową konkluzję i poparł dalsze procedowanie postępowania i jego pozytywny finał. Wskazał jednocześnie na niedosyt w kontekście jakości płaszczyzny teoretycznej, ale również efektów i samego podejścia dr Sikory-Gacy do NGO-sów. Powiedział również, że habilitantka nie odniosła się do pytania jakie są szanse urzeczywistnienia jej rekomendacji w praktyce administracyjnej, wyrażając pewne obawy co do efektu aplikacyjnego. Nie mniej jednak docenił wielką wykonaną pracę, jak i logikę Jej postępowania oraz stwierdził, że mimo istniejących mankamentów całościowo dobrze się prezentuje i stanowi dobrą podstawą do tego, by stała się samodzielnym pracownikiem, przy uwzględnieniu sugestii Komisji, w tym wnosząc większą wartość aplikacyjną i teoretyczną do dyscypliny.

Konkluzja: W świetle całości zgromadzonego, przedstawionego, zaprezentowanego materiału, pomimo pewnych zastrzeżeń, prof. Sienkiewicz opowiedział się za nadaniem dr Małgorzacie Sikorze-Gacy stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.

Głos „za”.

Dr hab. Janusz Golinowski, prof. uczelni powiedział, że także dostrzega szereg uchybień, w tym w kwestii strukturyzacji wywodu. Stwierdził jednocześnie, że odpowiedź na Jego pytanie była adekwatna w kontekście momentu analitycznego. Powiedział, że to co nazywamy pomocą doraźną stanowi kroplę w morzu potrzeb krajów, w tym byłego Związku Radzieckiego, a główne międzynarodowe instytucje finansowe wpędzają biedne kraje w pułapkę zadłużenia. Oceniał, że to co nazywamy teoriami, z pominięciem wątku ekonomicznego na gruncie administracyjnym, nijak się ma do rzeczywistości, powołując się na casusy UE, pierwiastków ziem rzadkich oraz Mercosuru, rozważając kwestię autonomii. Podsumowując prof. Golinowski stwierdził, że pomimo dostrzeżonych błędów, patrząc na wkład pracy dr Sikory-Gacy przychylił się do pozytywnej oceny jej dorobku.

Konkluzja: Prof. Golinowski, wskazując, że wszystkie uwagi wygłosił wcześniej, zdecydowanie opowiedział się za przyznaniem dr Małgorzacie Sikorze-Gacy stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.

Głos „za”.

Dr hab. Łukasz Jureńczyk, prof. uczelni podkreślił, że dr Sikora-Gac trafiła na swojej drodze naukowej na znakomitych, wybitnych ekspertów, którzy mają ogromną wiedzę teoretyczną, uzupełnioną wiedzą praktyczną. W związku z tym wyzwanie dla niej było wielkie, a my wszyscy rozwijamy się tylko dzięki temu, że się uczymy od mądrzejszych i znając Habilitantkę z pełnym przekonaniem stwierdził, że przekuje ona tę lekcję we właściwym kierunku, czyli weźmie sobie wszystkie uwagi Komisji do serca i sukcesywnie poprawi słabości dzięki znakomitym radom, a mocne strony jeszcze bardziej wzmocni. Prof.

Jureńczyk stwierdził, że każdy z nas ma słabsze i mocniejsze strony oraz podkreślił, że najsilniejszą stroną pracy Habilitantki są zaawansowane badania empiryczne, do których zgromadziła imponujący materiał badawczy, które prowadziła rzetelnie, skrupulatnie, które też, co ważne, mają wartość aplikacyjną, którą powinni wykorzystać decydenci i praktycy realizujący politykę rozwojową. Stwierdził również, że dostrzega elementy nowatorstwa badań, takie chociażby jak stworzenie autorskiego modelu skalowania efektywności transferów rozwojowych, czy też całościowo stworzenie politologicznego narzędzia analizy jakościowej, co jest istotne z racji prowadzenia badań w ramach dyscypliny nauk o polityce i administracji, chociaż badania oczywiście mają charakter wyraźnie interdyscyplinarny. Podsumowując, widząc wielkie zaangażowanie dr Sikory-Gacy w pracę naukową, tytaniczną pracę, którą wykonała na podstawie ogromnego materiału badawczego, mimo pojawiających się mankamentów, prof. Jureńczyk zdecydowanie pozostał przy opinii pozytywnej i stwierdził, że Habilitantka ma potencjał bycia samodzielną badaczką i z dzisiejszą pomocą, głównie w obszarze teoretycznym, będzie jeszcze bardziej solidną badaczką.

Konkluzja: Na podstawie dorobku naukowego, jak również praktyki we wdrażaniu projektów, mimo istnienia pewnych niedociągnięć teoretycznych, prof. Jureńczyk z pełnym przekonaniem pozostał przy swoim stanowisku, głosując za nadaniem dr Małgorzacie Sikorze-Gacy stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o polityce i administracji. Głos „za”.

Dr hab. Krzysztof Żarna, prof. UR przypomniał, że oceniamy całokształt aktywności naukowej Habilitantki, tj. czy jest na tyle samodzielnym badaczem, żeby móc być doktorem habilitowanym. Odnosił się do przykładu Republiki Słowacji, którą zajmuje się naukowo, a która ukształtowała się jako demokracja nieliberalna oraz interesowała się nią Federacja Rosyjska, stąd doszukuje się analogii Słowacji z lat 90. XX wieku i współczesnej Mołdawii. Stwierdził, że Habilitantka swobodnie poczuła się odpowiadając na zadane przez Niego pytanie, co wynikało z jej doświadczenia w badaniach nad Republiką Mołdawii oraz stażu w Ambasadzie RP w Kiszyniowie, które to doświadczenie uznał za wartość dodaną, wykorzystaną potem w pracy naukowej. Stwierdził, że monografia naukowa ma mankamenty i plusy, akcentując tytaniczną pracę zebrania materiału badawczego i jego opracowania. Powiedział, że można mieć różne spojrzenie na strukturę, definiowanie problemów badawczych, dwunastu hipotez, jednocześnie stwierdzając, że jak najbardziej monografia stanowi wkład do dyscypliny nauk o polityce i administracji, między innymi dlatego, że mało kto wśród naszych badawczy podejmuje się badań nad republiką Mołdawii aż w takim stopniu. Podsumowując, prof. Żarna stwierdził, że optowałby za nadaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Konkluzja: Prof. Żarna podtrzymał swoją decyzję poparcia wniosku o nadanie dr Małgorzacie Sikorze-Gacy stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o polityce i administracji, do czego w dużym stopniu przyczyniły się rekomendacje Habilitantki i jej doświadczenie praktyczne, które są bardzo ważne.

Głos „za”.

W trakcie posiedzenia Komisji habilitacyjnej ds. postępowania dr Małgorzaty Sikory-Gacy negatywną opinię wyraziła następująca członkini:

Dr hab. Paulina Pospieszna, prof. UAM podtrzymała swoją krytyczną ocenę dorobku dr Małgorzaty Sikory-Gacy, szczególnie monografii. Kolokwium przekonało ją, że habilitantka jest dobrym praktykiem, znawcą Mołdawii, ekspertem, ale nie naukowcem. Uzasadniła, że przekonały ją do tego następujące kwestie: uzasadnienie wyboru przypadku Mołdawii zajmowaniem się nią od wielu lat, co nie zastępuje teoretycznego uzasadnienia, jaką funkcję analityczną ten przypadek pełni dla rozwoju wiedzy w tej tematyce; deklarowanie jako celu pracy conceptualnego uporządkowania polityki rozwojowej, która wg. prof. Pospiesznej jest obszarem, który został już wielokrotnie dobrze uporządkowany w literaturze

międzynarodowej i nauce, więc porządkowanie ma sens, gdy prowadzi do nowej typologii, nowego modelu analitycznego lub reinterpretacji istniejących ram, a inaczej jest odtworzeniem stanu wiedzy; stwierdzenie przez Habilitantkę, że ograniczone zapoznanie się z literaturą było świadomym wyborem badawczym z perspektywy nauk o polityce oraz brak dialogu z kluczową literaturą, co nie może być uznane za jakąś strategię. Może tak być jeśli badacz pokazuje, z jakimi debatami polemizuje, co proponuje w zamian, jednak w pracy habilitantki to się nie pojawiło. Prof. Pospieszna stwierdziła, że: dr Sikora-Gaca nie dyskutuje z literaturą; nie uzyskała odpowiedzi na pytanie jak Habilitantka zaprojektowałaby swoje badania mając zebrany liczny materiał empiryczny; Dr Sikora-Gaca ma pozostawać na poziomie praktyki a nie kategorii analitycznej, w tym nie sprecyzowała co oznacza użyteczna pomoc z perspektywy nauki o polityce i administracji; w kwestii roli NGO-sów w dostarczaniu pomocy, są badania, które pokazują wzrost efektywności pomocy przy ich udziale, a habilitantka miała ominąć tę literaturę, co sprawia, że omawiana przez Habilitantkę użyteczność pozostała niezakotwiczona teoretycznie. Podsumowując prof. Pospieszna stwierdziła, że mamy do czynienia raczej z oceną ekspercką praktyka niż analizą politologiczną w ścisłym sensie.

Konkluzja: Z całym szacunkiem dla praktycznej strony pracy dr Małgorzaty Sikory-Gacy na obecnym etapie rozwoju naukowego prof. Pospieszna stwierdziła, że nie może poprzeć wniosku o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o polityce administracji.

Głos „przeciwko”

Biorąc pod uwagę trzy pozytywne recenzje osiągnięć naukowych Kandydatki, przebieg kolokwium habilitacyjnego oraz art. 221 ust. 10 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Komisja habilitacyjna pozytywnie zaopiniowała wniosek dr Małgorzaty Sikory-Gacy o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.